

[Chr. Hansen.]

Det var en kraftig Udtalelse. Det er Brandvæsenet, som her siger i sin Skrivelse, at man bør bygge det gamle Teater om, fordi det er saa frygtelig brandfarligt. Jeg synes, at denne Udtalelse bør staa i Rigsdagstidende. Men naar der nu kommer et nyt Forslag fra Undervisningsministerens Side om at bygge Teatret om, saa er det ikke, fordi Kravet kommer fra Brandvæsenet. Jeg synes dog, at det Krav, som blev stillet til os den Gang, burde have været stillet samtidig her, hvor Brandfaren ikke er mindre end den Gang. Og det hedder jo i den nævnte Skrivelse, at Brandvæsenets Godkendelse er betinget af, at alle de i Skrivelsen anførte Vilkaar samtidig bringes til Udførelse.

Nu har man ogsaa sagt, at der er givet Tilladelse fra Magistraten. Det er vel ogsaa rigtigt, jeg tvivler ikke om det, naar Ministeren siger det; men der er jo noget mærkeligt i den nuværende Borgmesters Optræden og Behandling af denne Sag. Jeg har set de tidligere Forhandlinger igennem. I 1916 sendte den daværende Undervisningsminister Keiser-Nielsen et Andragende til Magistraten, da han udarbejdede sit Forslag om at bygge en Dobbeltscene. Dette Andragende blev behandlet af Københavns Borgerrepræsentation den 23. November 1916. Der blev nedsat et Udvalg, der afgav Betænkning i Marts 1917.

Der var da Tale om at bygge en Bro fra den daværende Magasinbygning over Tordenskjoldsgade, lægge en Tunnel under Gaden og endelig bygge de to Magasiner og Teatret sammen. Det var altsaa Gadearealer, det drejede sig om. Sagen var sendt til fjerde Afdeling, hvorfra den gik til Magistraten og fra Magistraten til Borgerrepræsentationen, det var Vejen den Gang. Der blev afgivet en Udvalgsbetænkning, som jeg kort skal omtale, fordi jeg synes, det kan have sin Betydning, naar man nu kræver, at Københavns Kommune skal være med.

Udvalget var betænkeligt ved de Ulemper, Forslaget vilde paaføre Gadefærdsselen, særlig ved Opgivelse af Forbindelsen Vinggaardsstræde—Heibergsgade, men man fandt dog, at man ikke burde tillægge disse Betæneligheder afgørende Indflydelse, men tage Hensyn til Planens store kulturelle Betydning. Og Magistraten paa sin Side vilde ikke stille Krav om Betaling af de Arealer, man skulde overlade Staten, og som formentlig havde en Værdi af ca. 350 000 Kr. Disse 350 000 Kr. gav altsaa Køben-

havns Kommune Staten til Hjælp til at bygge det kongelige Teater.

Naar man nu staaer og raaber paa Københavns Kommune, synes jeg, at det viser, at man ikke har været smaalig, man tilbød 350 000 Kr. Man skal jo ogsaa have Gadearealer nu, man tager Fortovet paa den ene Side af Gaden, og man skal tværs over Tordenskjoldsgade. Det er jo en Bevillings-sag, og det bliver naturligvis Magistratens Sag, hvorledes den vil behandle den. Jeg har kun oplyst dette for at vise, hvorledes Magistraten og Kommunalbestyrelsen har behandlet Sagen tidligere.

Jeg skal i øvrigt ikke sige mange Ord om Lovforslaget vedrørende selve Teatret, men jeg vil gerne have Lov til at bringe Undervisningsministeren min bedste Tak, fordi han har stillet Forslag om at ombygge det gamle Teater. Han har ikke blot personlig været hende at undersøge, under hvilke Forhold man arbejder paa Teatret, men han er ogsaa taget ud paa Det ny Teater og har set, hvorledes man arbejder der, og han er da efter de Oplysninger, han gav i Samraadet, kommet til det Resultat, at nu bør det gamle Teater ombygges, selv om man ikke gaar til Dobbeltscenen, det vilde være uforsvarligt overfor Brandfaren at blive ved at arbejde, som man nu gør, der maa ske en Forandring. Havde Staten for længe siden ombygget Teatret, saa havde nok nogle af de Millioner, som ikke findes i Statskassen, været der i Dag.

Jeg takker Ministeren ikke alene for dette Lovforslag, men ogsaa fordi han har givet Løfte om at udarbejde et Lovforslag til den kommende Samling om en anden Driftsmaade ved Teatret, thi det trænges der til.

Jeg vil altsaa haabe, at man, naar man nu kommer i Lag med dette Arbejde, gør Alvor af ogsaa at bygge det gamle Teater om. Jeg har adskillige Gange hørt fra denne Talerstol, at man raaber til os ude i Industrien: Byg jeres Fabrikker om! Sæt nye Maskiner ind, saaledes at I kan konkurrere! Jeg siger her til Rigsdagen: Fej for Deres egen Dør, før De fejrer for andres! Det var bedre, at vi opfyldte nogle af disse Forpligtelser. Her ligger vi og arbejder med en gammel Institution, som der ikke er rørt ved i et Par og halvtredsindstyve Aar. Man taler saa tidt om, at der er et mægtigt Underskud derhøved, men man taler ikke om, hvor Underskuddet kommer fra. Jeg siger altsaa Tak til Ministeren, og jeg beder Ministeren om at fremme Sagen nu saa hurtigt, det er gør ligt.